

Torí, 30 de setembre, 1983

Estimat Josep Maria:

T'escric del Piemont estant. Aprofito una ponència particularment tediosa i banal per a fer-ho.

Vas impressionar-me molt amb la teva carta feta amb processamots. (Nova paraula per al diccionari de neologismes nostrats).

Quan ens veiem de nou m'has d'explicar com vas trobar la pobra Argentina. Potser ara amb les eleccions properes –si se celebren- s'els hi aniran arreglant un poc les coses de la política. M'agradaria saver què els hi vas dir de l'índit Don Pepe. Recordo com vaig llegir el teu incisiu, breu i viviseccionador llibre sobre Ortega, a Xicago (ca. 1960) i com em va guarir de les interpretacions truculentes i/o hipervitalistes que corrien per la desèrtica Espanya d'aquells anys.

Que et vagi bé a Madrid d'aquí 2 setmanes presidint la taula rodona. A veure quin'una s'haurà pescat en Muguerza per a justificar l'escandalós silenci del Festschrift. ¿què pot hom fer? Des de Madrid podries trucar Grijalbo. En aquell país (¿país?) el telèfon és més eficaç que el correu. Potser així t'enviaran exemplars d'autor. ¿Com ha estat rebut Claudia? No he llegit res sobre el llibre, però les noves que rebo del mundillu literari són molt intermitents.

M'encanta que torni a sortir L'home a la cruïlla / les crisis humanes. Ara faré un paper (en català) sobre l'estat, la ciutadania i la nació on m'hi referiré de nou. A part d'això, anem fent. Massa feina universitària de mena monòtona o burocràtica. Vaig fer un paper sobre la transició democràtica espanyola i ara faig alguna cosa sobre l'Europa meridional. La vessant "empírica" de la meva feina em fa tocar de peus a terra però és sovint avorrida. Em refereixo a les dades, els fets i les referències.

La Montserrat –com la balanguera fila, fila. Suposo que a l'hivern/primavera farà una exposició a Barcelona, dels seus teixits. Els nens són gairebé nois. Molt alts. En Ricard s'ha fet separatista català extrem (però sense violència) i la Mariona rebel quasi-punk. Veurem quant els hi durarà. Mentre no em surtin ganduls, com a bon català, penso que la resta és prou secundari.

Records de tothom per a tu.

I una abraçada,

[Signatura]